

Częstochowa 10.12.2024 r.

KOMUNIKAT Nr R021.2.7.2024
REKTORA UNIWERSYTETU JANA DŁUGOSZA W CZĘSTOCHOWIE
z dnia 10 grudnia 2024r.

ZASADY POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH AGRESJI
W RELACJACH INTERPERSONALNYCH

Zachowania agresywne to takie zachowania, które zagrażają zdrowiu i życiu lub też prowadzą w znaczący sposób do dezorganizacji zajęć/pracy akademickiej (studentów i/lub pracowników). Agresja może przybierać formę manifestacji fizycznych lub werbalnych. W praktyce występuje w tym obszarze wiele niejednoznacznych, nietypowych i trudnych sytuacji, dla których niemożliwe jest przygotowanie wyczerpujących wskazówek odnoszących się do postępowania, które będzie zawierało indywidualne reakcje dla każdego nietypowego zdarzenia.

Każda agresja jest naruszeniem zasad etyki, a często też podlega pod regulacje zawarte w Kodeksie Karnym bądź Kodeksie Wykroczeń. Każde tego typu zachowanie powinno być odnotowane i należy poinformować o nim swojego przełożonego. Zawiadomienie powinno być w formie pisemnej i zawierać odpowiednią dokumentację, oświadczenia świadków itp. W przypadku wystąpienia agresji należy zawsze rozważyć podjęcie kroków dyscyplinarnych.

Jeżeli zachowania agresywne zagrażają w choćby w najmniejszym stopniu zdrowiu lub życiu, wówczas jedynym właściwym działaniem jest natychmiastowe wezwanie służb ratowniczych i policji, dzwoniąc pod numer alarmowy 112.

Czekając na przybycie służb należy zadbać o bezpieczeństwo własne i osób w najbliższym otoczeniu, zapewniając, gdyby zaszła taka potrzeba, drogę ucieczki. Należy unikać skracania dystansu fizycznego i narażania się na bezpośrednie zagrożenie. Można wykorzystać naturalne przeszkody zapewniające dystans od agresywnej osoby (krzesło, biurko). Trzeba zachować spokój, lecz równocześnie wyraźnie i stanowczo wyrazić brak przyzwolenia na agresywne zachowania, spokojnie i zdecydowanie zakomunikować, że takie zachowanie jest niedopuszczalne.

W miarę możliwości nie należy zostawać samemu w obecności agresywnej osoby, warto poprosić innych o pomoc w opanowaniu sytuacji, zawsze zwracając się bezpośrednio do wybranych osób.

Występują też sytuacje w których nie ma bezpośredniego zagrożenia życia, a jednak występują objawy agresji (np. werbalnej), często wynikające z obszaru zaburzeń psychicznych. Ważna wówczas będzie dla takiej osoby możliwość wyciszenia się (np. w strefie wyciszenia, gabinecie, na pustym korytarzu). Jeśli ta osoba nie będzie chciała przyjąć pomocy nie należy jej za wszelką cenę przekonywać. Trzeba jednak poinformować ją o możliwościach skorzystania z odpowiedniego wsparcia/ specjalistycznej pomocy. Jeśli stan takiej osoby będzie wymagał pomocy medycznej, należy bezwzględnie wezwać pogotowie. Do czasu przybycia pogotowia nie należy zostawiać osoby samej, dbając jednocześnie o dyskrecję i przestrzeń do spokojnej rozmowy. Jeśli pogotowie odmówi zabrania, należy wymagać pisemnego potwierdzenia odmowy przyjęcia.

W każdej trudnej sytuacji nie należy okazywać wzburzenia w stosunku do zachowania agresywnej osoby. Udzielone wsparcie powinno motywować do podjęcia działania, udania się po fachową pomoc, a nie na rozwiązywaniu problemów drugiej osoby. Nie można przejmować odpowiedzialności za jej decyzje i agresywne postępowanie. Na uczelni mamy bowiem do czynienia z osobami dorosłymi, które decydują o sobie i za swoje decyzje powinny ponosić odpowiedzialność.

Rektor
Uniwersytetu Jana Długosza w Częstochowie

Prof. dr hab. Janusz Kapuśniak